

Nepodpisan se dopis ne tiskaju. Pripremljeni se pisma tiskaju po 5 rub. svaki redak. Oglašni od 5 redaka stoje 80 rub. na svaki redak više ili manje. Na svaki redak više ili manje. Na svaki redak više ili manje. Na svaki redak više ili manje.

Čitajte svakog četvrtka na elektnom arku. Dopisi se nevrataju ako ne su i notifikaju. Nebitijegovani listovi se neprimaju. Prerapljeni se poštarinom stoje 5 for. za seljaka 2 for. na godinu. Namjerno for. 1/2, i 1 za po godinu. Izvana carovine više poštarine.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slegom rastu male stvari, a seloga sve pokvari“. Nar. Pos.

Izbornikom istarskih gradova i trgovišta!

Oni 1. aprila o. g. pozvani ste, da birate zastupnika na državni sabor u Beču. To mjesto dokozi je do sada protiv našoj volji pokojni zemaljski kapetan dr. Vidulich.

Ako ste već posljednji put bili toliko svjestni, da glasujete protiv njemu, koj je imao talenta i izkustva, ali nije bio naš, to Vas ovaj put dužnost veže tim više, da glasujete protiv talijanskoga predložnika, mladicu u tih stvarih neizkušenu i u Istri slabo poznatoma.

Svaki od Vas dodji na 1. aprila na predloženo mjesto sa legitimacijom, i daj svoj glas za onoga, koj Vam bude predložen na dobu od pouzdanika naše stranke.

Vaši glasovi bit će najjačiji dokaz, da ni gradovi Istre nisu tako čisto talijanski, kako bi se htjelo dati vjerovati u Beču.

Ovršite ovu svoju dužnost kako se dolikuje trileznu i probudjenu narodu!

Predsjedništvo

Polit. druž. „Edinost“ za Primorje.

Interpelacija

zastupnika dra. Dinka Vitezića, upravljena dne 7. marta u carovinskom vladu na predsjednika verlikoajonalnoga odbora, zastupnika grofa Salina.

U tatov sjednici interpellirao je rusneki zastupnik Kowalski predsjednika verlikoajonalnoga odbora, zastupnika Salina radi drži izbora u Galliji, koji nisu joko ni sada izvjerovljeni, premda imado dotični odbor sve izborne apiso vod od godno 1885.

PODLISTAK.

Put u Egipat.

Pisao Viadko Krajancin. (Dalje).

Dugo vremena gledao sam za tim parobrodom, koji se vraćao u Europu. Kad se izgubi u daljini, prionu sa i pogledati u vis. Divna li prizora! Nobo bit poseuto mnogobrojnim, sjajnim zvijezdama. Mora mirno, od nikud ni daha. Visokii jabolki parobroda dizali su svoje vrške kao karkva strasila nobu pod oblaku. Gnesti crni dim hukljao iz dimnjaka, gubedi se u daljini. Na parobrodu čula se vesola pjesma Irtvata, koji dovršiv svoju službu, htjedoa si timo razvedriti mjuju dušu. Kad biljao pjesma zamrla, stadoh promatrati narav, koja se je pokazivala u svom svojem vršicanstvu. Noznam koliko vremena probavih motroče tu krasnu noć.

Iz tog sanatorija probudih se nećiji koraci. Obazreoh se. Bio je Jovan, koji je k meni dolazio.

— Koga biosa činitu tu smi? reče pristupiv k meni.

— Ništa ... gledam, sanjarim, odvratih.

— Šta da gledate, zar more, jel dopri tom se grohotom nasmije. Idite radje vanomno do krme, da se malko porazgovorimo.

— Idimo dakle, rokoh i krenuh za njim.

u ruku i akoprem se nalazimo jur u drugoj polovici izborne periode. Pošto je predjednik odgovorio, da će stvar pospješiti, upravi na njega zastupnik Vitezić odmah dodu upit:

Stavljam takodjer interpellaciju poput ono g. zastupnika Kowalskoga na predsjednika verlikoajonalnoga odbora, i to glede izbora g. zastupnika Ivanjaskih kotarsko zapadno atrano Istre. Kao što je ved kazao g. predgovornik, nalazimo se jurve u drugoj polovici izborne periode, a to pitanje nedolaz još uvijek na danavni red. Molim dakle lipo g. predjednika verlikoajonalnoga odbora, da se pobrine, da i ovo pitanje dodje na danavni red, te da odstrani čim prije sve sprjeke, koje staju tom na putu.

Zastupnik i predjednik dotičnoga odbora g. grof Salin odgovori na upit i proporuku g. zastupnika Vitezića, da dođinisti čim prije sve što mu bude moguće.

GOVOR

narodnoga zastupnika dra. Dinka Vitezića, izročen u sjednici carovinskoga vijeća dne 8. marta prigodom potrobu rasprave o proračunu za godinu 1880.

Dužnost je ministarskoga vijeća i predsjedništva skrbiti, da bitli čim državni zakonni vrše i provedaju. Biti do dakle na ovom mjestu ako ja progovorim o političkih izborih i o postupanju autonomnih oblasti, to izgovorim, da li ono sibilja to zakonu vrše. Prije toga budi mi ipak dovoljno kazati nekoliko riječi o vladanju političkih listova obzirom na slučaja, što se je pred omm dana ovdje dogodilo. Kako postotavana gospodo znato, ja pripadam voštali, i premda kudkad velikom amuzostajom, ni sbog stranačko stoga, gnušajom obidno za vladno predloga. Prama tomu mogao sam ođokivati, da do službeni listovi onaj slučaja li promucati (emich na hoviol) li bar sa nekim obzirom preostati.

Mjesto toga sam žalbočno opazio, da su podupirana gisneta mnogo goru i oštrija postupala, nego li slobodni neodvisni listovi (ustupia na dasenel). O tomu mislim bit čoto

• Zastupnik Dofranceschi. Op. Ured.

so i Vi, moja gospodo, obavjeđih. Ta je takozvana „stara Pressa“, koja takodjer koičinu glodje, navola izrazio, što jh je ob onom dogodjaju „Norddeutsche allgemeine Zeitung“ lallia, dočim, koliko ja znadam, nije toga nijedna druga novina učinila. To su vrlo čudnoviti pojavi, koji se ne riedko u politici grofa Taaffea pokazuju. Ali ja bih prijateljki svjetovao gisneta njemačkoga državnoga kancelara, neka lipo kod kude ostano i neka su ne plote u naše domado priprepo.

A sad ovo mo, da rečom koju o političkih izborih u Istri. Drugom sam ved prilikom istaknuo, da su politički izborni zakoni sastavljeni na korist talijanske, a na štetu slavenske stranke. O tomu nedu dalje govoriti, vod os jednostavno pozitivom na ono, što sam druga kazao. Svratih ču sa samo na provedjanje tih zakona. Politiki činovnici idu u Istri sa svim etvoreno ruku u ruku sa talijanskom strankom i zauzimaju se za talijanske kandidate protiv hrvatskoj stranci, premda oni pripadaju oporbi a mi vodim. Tako su je dogodilo, da su kod poslednjih pokrajinskih izbora ondasnji lošnjaki kotarski poglavar i dođioljoni mu povjerenik u njegovom izbornom kotaru, a poslanice na otoku Krku podinili za vrlogo izbora nobuvono nozkonkontisti. Nogo, budui sam ja ob ovom vod govorio u svojom govoru 14. marta 1884, neću ovdje nista više dodati.

Po podnesenih prosvjedih podinili su isti politički činovnici dosta noreda i kod poslednjih carovinskih izbora. Irtvatska stranka postavila mo je u ovom kotaru svojim kandidatima. Politički organi jesu prot ovom izboru strano kortočovali, tako da se jo čak i šandarmacija na mnogih bivalisti, pa i u mojem rodnom mjestu zauzela protiv meni a za talijanskog protukandidata (Zastupnik Vošnjak: čujto!) Pa mislim li gospodo, da je kotarski politički glavni, koj se je tako poilo, bio pozvan odgovoriti? Oh ne, nasuprot. On je bio imonovan namjesticim savjetnikom i promjescućon na bolje mjesto, naimo iz Loinja u Parod.

Isto takvi narodi dogodili so i u izbornih kotarih zapadnih ladanjaskih obdina. To je onaj izborni, kojom sam juder predsjedniku izvjerovljenog odbora proporučio, da nastoji neka vod jednom budje postav-

ljon na dnevni red. Pridržajem si pobliže o nerodih kod ovog izbora govoriti, kad ta stvar dođje pred visoku kuđu.

Pašto sam vod kod izborah, biti ču toll slobodan kazati nešto o poslednjih obdinskih izborih u Istri. Stranka naprdnjačko proturala je 88 kandidata kod tih izbora, dočim od vladine stranke nije jih bilo odabrano nego jodnasajat.

Namjesticim izdalo je u Ossorvatoreo Tricestino proglaš za izbor samo u talijanskom i njemačkom jeziku. Ono dakle prekoro tako Slaveno i Irtvato, da nije biti proglaš za izbor u njihovom jeziku objavilo, pa ipak je krivilo Slaveno, što jo kod izbora toll lošo prolio.

Njemačke liberalne novine povladjavale su u tom vladji mjesto da njim nepojh tih izbora budu povodom preporuđiti vladji, neka jednom odustano od politike, što ju onduj vod, svalilo se i onu krivnju na Slaveno.

Kakav čudnovat pojam imaju njemačko liberalno novino o odnosjih li Istri, budi nam dokazom slanka članak u „Deutsche Zeitung“ od 8. t. mj. pod naslovom „Talljani i Nimal“, gdje so piko o poznatom sluđaju li gdje jo toliko nestina o moni ročono. Dopisnik tog zloglasnog članka predlaže savas Talljanih i Njemačali za obranu li naveu, da so proprieći promod Slavenvta u Istri.

Tko poznaje, bilo i samo površno, obatajnosti u Istri, mora so doista čuditi, što so takovo čudno rieči tiskaju.

Savim protivno i imogo boljio matenje o političkih odnosjih pokrajino sadržano jo u nekome talijanskom konservativnom listu u Istri iz godine 1887. Dopust: gospodina predsjednika predtati stavak toga članka. Članak je gomonto serio „ozbiljni predmet“, stavak naš (Čita): Neka so no, da u našlj Honorarona neima dobra vo, da u njlj austrijske čuvstvo dremu, a još manje, da je zanulo, ali dokleđog budu oni možju vladom i liberalaj opažali neko bitd i samo prividno prijateljko šurovanje, dokleđog ne budu vidili, da se vlada riečava izvokosti neoddučivosti, to da mihi kriopko ljavosti što je naučila, došlo čeo se naši domorodci ne samo tuđiti javnomu životu, nego čo i dobro promišljati, dani njim jo

dobro poznavao grad, a toga nas povoo po najljepših ulicah gradekih.

— Sutradan kad se popeli na palubu „Eltora“, zađuhli se ne malo opaziti male svo brodevo i parobrodo zastavami urešeno.

— Što to znadi — upitah kapotana.

— Danas slavo Francoski avčadonast „republika“, ali kako ju oni nazivaju „La foto de la republicque“, odvrati mi on.

Tad so spetili, da jo dan 14. julija, dakle godišnjica razorenja Bastille. Iznajv opet na kopno, sretosamo u nekoj ulici našoga Jovana.

— Kamo idete po ovakvoj vručini, roče mi zađudjeno.

— Tražim kočiju, koja bi nas povezila do Pompejova stupu.

— Idite ali gledajte, da dodjete što prije na parobrod, jer čini mi se, da čeo „Thotis“ doskora ođstienuti, a sad njeo malko sa mnom do Savo.

Sava bio je neki Bokelj, koji so nastavio za duže vremena u Alokstrandrij. Počnikom načinom etokao si on lioh novanca i timo otvorio u istom gradu dućančić, u kojem si mogao uđi „svoga vo malo“, kako bi on znao kazati. Čim dođosmo u dućan, podvori nas Sava čučim malago. Porazgovoriv so prijateljki izadjosmo potražiti kola, koja brzo nadjosmo. Košljajem bio je njeki Arapin, a znao je li francoski.

— Za koliko čeo nas poveći do Pompejova stupa? upitah ga.

— Za frznak i pol.

— To je ođviše, šovjče, odješće mu (Nastavit čo so).

Sostra je sjedila na željeznom đunju. Buduć smo imali dospjeti vod sutra u zoru u Alokstrandriju, spremili su putnici svoje stvari, da im sutra lakšo bude.

Kad se ja i moj Jovan dovoljno porazgovorismo, posjetismo našo Muhamedanoo.

Oni pjovalo noko turobno hrvatsko pjesmo. To pjovanje privabio jo kapetana i poručnika na promae. Nu kad so ovi razidjelo, počeo „civilizirana“ gospoda izamjohivati našo Bosanoo, i to toli prostim načinom, da mi jo od jada krv u lice skođilim. Bosanci nastavio pjovanje, zadovoljivši so prozirnim pogledom na te zapadne kulturonoce, a ja da neslušam ludi i neslušni njihovih opazaka, umah se opretilh u Jovnanom, to uzov sestru za ruku, sidjuh u kabinu.

Sutradan kad so probudili sunao je bilo ved izašlo. Divan li mi prizor puđo pred očima. Bill smo oko devie milje ođapredjeni od Alokstrandrije. More mirno, posuto avakofakimi ladjama i parobrodii. Jedni su izlazili a drugi ulazili u luku. U velikom damcu vozio se pilot, koji nas je imao povesti u luku. Naš parobrod bio se je postavio, a čamac pristupi k njomu. Pilot skotii na palubu a odavlo na kaar.

Za pol stata bili smo privezani uz obalu, koja so otoro pred „doganom“.

Čim epustila mornari most na obalu, nahrupi na parobrod množina Arapa, nastupajući se, koji da ponao priljagu putnjioćudih se, koji da ponao priljagu putnjika na kopno. Za plutađu, koja je bila uđaljena od nas kakvih 20 metara, bio je privezan Lloydov parobrod „Thotis“, kojim

